

udredningsprojekter inden for byggesektoren, der f.eks. kan belyse enkeltgruppers særlige boligbehov og mulighederne for at imødekomme sådanne behov i såvel bestående byggeri som nybyggeri, mulighederne for at gøre byggeri så fleksibelt, så det med enkle midler kan tilpasses forskellige gruppers behov. Det forudsættes endvidere, at der skal kunne gives tilskud til forsøg, dels ved ombygning, dels ved nybyggeri.

Endelig foreslås det, at der som hidtil skal kunne gives tilskud til ældre bydele, herunder fredede ejendomme.

Til § 182

Siden 1966 har det været forudsat i loven, at fondens eventuelle overskud ved ophør skulle fordeles mellem indskyderne i perioden 1967-75. Da fonden nu har fået andre opgaver end at forvalte indskudte midler og disse i øvrigt er tilbagebetalt inden for en overskuelig årrække, foreslås, at fondens midler ved ophør anvendes til formål som nævnt i § 180.

Til kapitel XXII

Til § 183

Bestemmelsen er ny og angiver, hvilke beføjelser huslejenævnet har efter loven. For så vidt angår det under nr. 3 anførte om, at huslejenævnet afgør krav vedrørende lejerens pligt til istandsættelse ved fraflytning, er det forudsat, at huslejenævnet er kompetent til at tage stilling til, hvilke arbejder der skal udføres for lejerens regning, og - såfremt arbejdet er udført - tvisten vedrørende pengekravet.

Til § 184

Som en konsekvens af, at det foreslås, at husleregulering skal gælde for hele landet for ejendomme med mere end 6 beboelseslejligheder, skal hver kommune henhøre under et huslejenævn. Da det ikke findes hensigtsmæssigt, at små kommuner, der måske ikke har ret meget privat udlejningsbyggeri, pålægges at oprette huslejenævn, foreslås, at der skal nedsættes et huslejenævn i hver kommune, hvis folketal den 1. januar 1984 oversteg 15.000.

For København og Frederiksberg samt kommuner med et folketal på over 100.000 opretholdes adgangen til at oprette flere huslejenævne.

For så vidt angår de kommuner, hvis folketal er under 15.000, foreslås, at der under hver amtskom-

mune oprettes et eller flere huslejenævne, som disse kommuner således henhører under.

Til § 185

Bestemmelsen svarer som udgangspunkt (med de af ændringen i § 184 følgende ændringer) til boligreguleringslovens § 36.

Det foreslås dog på baggrund af ønsker fra lejer- og grundejerside, at formanden for huslejenævnet skal være dommer, og at kun landsomfattende sammenslutninger af foreninger af grundejere og landsomfattende sammenslutninger af foreninger for lejere af beboelseslejligheder skal være indstillingsberettigede med hensyn til nævnsmedlemmer.

Desuden præciseres det, at lejer- og beboerforeninger samt bestyrelser i almennyttige boligselskaber ikke er indstillingsberettigede.

Til § 186

Bestemmelsen svarer til boligreguleringslovens § 37.

Til § 187

Bestemmelsen svarer til den gældende boligreguleringslovs § 38 med den udvidelse, der følger af, at der efter forslaget også nedsættes huslejenævne under amtskommunerne. Videre foreslås, at kommunen eller amtskommunen skal stille en bygningskyndig medhjælp til rådighed for nævnet.

Til § 188

Bestemmelsens stk. 1 og 2 svarer til boligreguleringslovens § 39. Stk. 3 er ny, og det foreslås heri, at indbringelse af en sag for huslejenævnet har opsættende virkning.

Til §§ 189-191

Bestemmelserne svarer til boligreguleringslovens §§ 40-42, idet det dog i § 191, stk. 4, præciseres, at en dissens skal begrundes. Videre er det, ved at slette »normalt« i den gældende lovs § 40, stk. 2, tilkendegivet, at fristen for svar er 2 uger. Hvor de ønskede oplysninger kræver et større arbejde, vil nævnet efter bestemmelsen kunne forlænge fristen.

I tilfælde, hvor fristen ikke overholdes, kan nævnet efter gældende lovs § 42, stk. 2, og forslaget § 191, stk. 2, fortolke tavsheden på den for modparten gunstigste måde.

Til § 192